

РЕШЕНИЕ

№ 16389

гр. София, 28.04.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 03.04.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Маруся Йорданова

ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Немска
Виржиния Петрова

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **907** по описа за **2026** година докладвано от съдия Маруся Йорданова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН). Образувано е по касационна жалба на К. И. К., ЕГН [ЕГН], против решение № 4288 от 28.11.2025 година, постановено по НАХД № 9071/2025 година по описа на Софийски районен съд, 96-ти състав.

С обжалваното решение е изменено наказателно постановление (НП) № 9296 от 23.04.2025 година, издадено от и.д. началник на Отдел "Оперативен контрол и контрол по републиканската пътна мрежа" към Дирекция "Анализ на риска и оперативен контрол" при Агенция "Пътна инфраструктура" /АПИ/, с което на основание чл.177, ал.3, т.1, предл. 3 от ЗДвП на К. И. К., за извършено административно нарушение по чл. 139, ал. 1, т. 2, предл. трето, във вр. с чл. 7, ал. 1, т. 3, б. "б" от Наредба № 11 от 03.07.2001 г. за движение на извънгабаритни и/или тежки ППС, е наложено административно наказание "глоба" в размер на 2 500 лева, като за същото административно нарушение размерът на глобата е намален на 500 лева).

Касаторът намира атакуваното решение за неправилно. Излага доводи, че ако има извършено нарушение санкцията е следвало да бъде наложена на лицето, отговорно за превода – превозвач или собственик на извънгабаритното ППС. Твърди също, че компетентни да наложат административно наказание са органите на МВР (съгласно ЗДвП). Позовава се на Тълкувателно постановление № 2 от 08.10.2025 г. Върховния административен съд и ВКС. От касационния съд се иска да отмени решението на първата съдебна инстанция и да отмени издаденото наказателно

постановление.

В съдебно заседание касаторът, редовно призован, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Ответникът - директор на Дирекция "Анализ на риска и оперативен контрол" при Агенция "Пътна инфраструктура" /АПИ", редовно призован, се представлява от адв. Н., който оспорва жалбата и моли същата да бъде отхвърлена. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение от страна на касатора.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на жалбата.

Съдът, като взе предвид изложените в жалбата оплаквания, становищата на страните и събраните по делото доказателства, след касационна проверка на обжалваното решение по чл. 218, ал. 2 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима – подадена е в срок от надлежна страна, атакува невлязъл в сила съдебен акт на районен съд, постановен в производството по Глава трета Раздел V на ЗАНН и подлежи на разглеждане.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Предмет на касационно оспорване е Решение № 4318/29.11.2025г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, 12-ти състав, постановено по НАХД № 12447/2025 г. Оспорването е допустимо, тъй като е предявено от страна с право на жалба /арг. чл. 210, ал. 1 от АПК, в предвидения от закона 14-дневен преклузивен срок /чл. 211, ал. 1 от АПК/ и касае решение на районния съд, което съгласно чл. 63в от ЗАНН може да се обжалва с касационна жалба пред административния съд по реда на АПК на основанията по НПК.

В правомощията на касационния съд е да се произнесе по основателността на жалбата, както и да провери служебно допустимостта и действителността на решението и неговото съответствие с материалния закон според установените фактически обстоятелства /арг. чл. 218 във вр. с чл. 220 от АПК /.

Касационният съд счита, че оспореният съдебен акт е постановен по допустима и редовна въззивна жалба от компетентния съд в надлежен състав, което определя неговите допустимост и действителност. Териториалната компетентност принадлежи на Софийски районен съд, който е родово компетентен съгласно чл. 59, ал. 1 от ЗАНН.

СРС е приел за установена следната фактическа обстановка: На 25.03.2025 г. около 09:30 часа на път А1 (АМ Т.)АМ, км 0+200 на отбивна площадка в посока [населено място] – [населено място], органи на АПИ извършили проверка на пътно превозно средство (ППС) марка "М.", модел "А.", с рег. [рег.номер на МПС] и полуремарке с 3 оси с рег. [рег.номер на МПС], натоварено със стъкло, превозвано от водача – К. И. К.. При проверката е установено, че касаторът извършва превоза без разрешение за дейности в рамките на специалното ползване на пътища.

При извършено на място замерване на товара с електронна мобилна везна модел DFW-KR 118844 и ролетка за 5м. № 1302/18/5м/, е констатирано, че са превишени максимално допустимите норми на раздел II от Наредба № 11/2001 г., както следва: при което е установено, че превозното средство с 5 оси превозва товар с тегло от 28 960.00 кг при допустима маса от 24 000.00 кг.

Водачът не представил разрешение за дейности в рамките на специалното ползване на пътищата (Разрешително), съгласно изискванията на Наредба № 11 от 03.07.2001 г. на МРРБ за движение на извънгабаритни и/или тежки ППС.

На същата дата е издаден Акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ № 0010624 /25.03.2025г. за извършено нарушение на чл. 139, ал. 1, т. 2, предл. трето, във вр. с чл. 7, ал. 1, т. 3, б. "б" от Наредба № 11 от 03.07.2001 г. за движение на извънгабаритни и/или тежки ППС. Въз

основа на АУАН е издадено и процесното НП № 9296 от 23.04.2025 година на и.д. началник на Отдел "Оперативен контрол и контрол по републиканската пътна мрежа" към Дирекция "Анализ на риска и оперативен контрол" при Агенция "Пътна инфраструктура" /АПИ/, с което на основание чл.177, ал.3, т.1, предл. 3 от ЗДвП на К. И. К. е наложена "глоба" в размер на 2 500 лв. за цитираното по-горе нарушение.

Наказателното постановление е обжалвано пред Софийски районен съд, който с решение № 4288 от 28.11.2025 година, постановено по НАХД № 9071/2025 година по описа на Софийски районен съд, го е потвърдил като законосъобразно.

За да постанови обжалвания съдебен акт решаващият първоинстанционен състав, въз основа на приобщените по делото писмени и гласни доказателства приема за безспорно установена по делото фактическата обстановка, обосновава съставения за процесното нарушение АУАН и възприета от наказващия орган в НП.

От правна страна в решението е прието, че производството по издаване на процесното наказателно постановление е водено от компетентни органи, със съдържание на АУАН и НП, съответно на изискванията на чл. 42 и чл. 57, ал. 1 от ЗАНН, с ясно формулирано и разбираемо фактическо обвинение, със записани дата и място на извършване на нарушението, отразени вид на МПС, посока на движение. и превозван товар, както и с изложени отразени обстоятелства, въз основа на които е направен извод за това, че процесното ППС е тежко по смисъла на чл. 3, т. 2 от Наредба № 11 от 03.07.2001 г., т. е. съдържащо фактически обстоятелства, достатъчни за очертаване на обективните признаци на деянието, вменено на наказаното лице, както и достатъчни за формулиране на извод за извършена прецизна правна квалификация, а описанието на нарушението в АУАН е идентично на извършеното в издаденото НП.

СРС е приел, че законосъобразно е ангажирана административнонаказателната отговорност именно на водача на ППС в случая и процесното деяние е квалифицирано като нарушение по чл. 139, ал. 1, т. 2, във вр. с чл. 177, ал. 3, т. 1, предл. 3 от ЗДвП. Въззивният съд е приел обаче, че размерът на наложената "глоба" несправедливо – без наличие на съответни мотиви, е наложено над средния предвиден в закона размер, районният съд изменил наказателното постановление, като за същото административно нарушение по чл. 139, ал. 1, т. 2, предл. трето, във с чл. 7, ал. 1, т. 4, б. "а" и чл. 7, ал. 1, т. 3, б. "б" от Наредба № 11 от 03.07.2001 година, при отчитане на смекчаващи отговорността обстоятелства – че нарушението е за първи път, констатация за което се съдържа и в наказателното постановление, че жалбоподателят е управлявал процесното ППС в изпълнение на възложени му трудови функции, т. е., извършил е нарушението в условията на служебна зависимост от своя работодател, което има отношение към подбудите му, както и при отчитане на факта, че наказващият орган не е ангажирал доказателства за семейното и имотно състояние на санкционираното лице, за да е възможна преценка на индивидуализацията на наказанието, районният съд е намалил административното наказание "глоба" на 500 лв.

Решението е правилно.

Съобразно разпоредбата на чл. 218 от АПК, във вр. с чл. 63в от ЗАНН, касационната инстанция, извън задължението служебно да следи за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон, дължи произнасяне само по отношение на изложените в жалбата доводи.

Без основание са доводите на касатора, свързани със субекта, който следва да понесе административнонаказателна отговорност за нарушение с процесния фактически състав.

Съгласно Тълкувателно постановление № 2 от 8.10.2025 г. на ОСС от НК на ВКС и на Първа и Втора коллегия на Върховния административен съд, по тълк. д. № 5/2023 г., задължително включително за органите на съдебната власт съгласно императива на чл. 130, ал. 2 от ЗСВ (Закон

за съдебната власт), водачът, който управлява извънгабаритно или тежко ППС по пътищата, отворени за обществено ползване, без да е налице разрешение за това, извършва нарушение по чл. 139, ал. 1, т. 2 от ЗДвП, когато не е собственик на ППС или лицензиран превозвач, осъществяващ превода, съответно не е наредил превода. Идентични фактически положения са обосновали и процесното административнонаказателно производство – доказано по делото е управление от страна на касатора, на извънгабаритно ППС – тежко по смисъла на чл. 3, т. 2 от Наредба № 11 от 03.07.2001 г., като такова, с установено натоварване на ос, по-голямо от стойностите по чл. 7, в случая чл. 7, ал. 1, т. 3, б. "б" от Наредба № 11 от 03.07.2001 г. Поради което правилно е ангажирана отговорността на водача на претовареното ППС – К. И. К. И това, независимо че лицата, задължени да поискат разрешение за движението на извънгабаритни и/или тежки ППС от администрацията, управляваща пътя, са техните собственици или лицата, извършващи превода, в качеството им на лицензирани превозвачи, регистрирани по съответния ред. Тези лица също са субекти на административно нарушение, но такова, по чл. 53, ал. 1, т. 2, във вр. с чл. 26, ал. 2, т. 1, б. "а" от ЗП.

Без основание са и изложените в касационната жалба доводи, свързани с компетентността на органите, водили процесното административнонаказателно производство. Съгласно чл. 167, ал. 3, изр. второ от ЗДвП (приложима към датата на извършване на нарушението – 21.08.2025 г.), общата маса, осовото натоварване и габаритните размери на ППС се контролират включително от длъжностни лица на АПИ с оглед правилната експлоатация на пътищата и предпазването им от разрушаване, като според чл. 170, ал. 1 от ЗДвП, контролът по спазване на правилата за движение и изискванията, определени в закона и издадените въз основа на него нормативни актове (в случая Наредба № 11 от 03.07.2001 г. издадена на основание чл. 139 от ЗДвП), се осъществява от съответните служби по тази глава, които налагат и предвидените в този закон наказания. В тази връзка мотивите, обосновали съдебния акт по повод идентични доводи на наказаното лице, изложени и в първоинстанционната жалба, се споделят изцяло от касационния състав, поради което и на основание чл. 221, ал. 1, изр. второ, предл. второ от АПК, във вр. с чл. 63в от ЗАНН, се извършва препратка към тях. Производството е водено от органи с доказана материална компетентност предвид представените като доказателства по делото заповеди №№ РД-11-96 от 29.01.2025 г. и РД-11-97 от 29.01.2025г.

С решението правилно е приложен и материалният закон. Въз основа на правилно установена по делото фактическа обстановка – кореспондираща изцяло с приобщените в достатъчност, достоверни и относими към предмета на доказване по делото доказателства, която на основание чл. 220 от АПК се възприема от касационния състав. Основани в приложимия материален закон са изводите в решението за доказано по делото осъществяване на обективния и субективен фактически състав на административно нарушение по чл. 139, ал. 1, т. 2, предл. трето, във вр. с чл. 7, ал. 1, т. 3, б. "б" от Наредба № 11 от 03.07.2001 година, и нарушението е извършено именно от наказаното лице. Съответно размера на наложеното на К. К. административно наказание "глоба" от 2 500 лв. правилно и намален на 500 лв., тъй като по делото не са налице доказателства за наличие на отегчаващи отговорността на водача обстоятелства, които да обусловят по-висок размер на глобата.

Изложеното мотивира съдебния състав да приеме, че като е изменил процесното наказателно постановление в частта на размера на наложената глоба, районният съд е постановил законосъобразен съдебен акт, който като валиден и допустим, постановен в процесуално законосъобразно производство и при правилно приложение на материалния закон, ще се остави в сила.

При този изход на спора ответникът по касация има право на разноски. Същите са своевременно

заявени и представляват искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Касационният жалбоподател следва да бъде осъден да заплати на Агенция "Пътна инфраструктура" юрисконсултско възнаграждение, определено съгласно чл. 27е от НЗПП, във вр. чл. 63д, ал. 3 от ЗАНН в минимален размер на 66. 47 евро, равняващо се на 130. 00 лв.

Мотивиран от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо от АПК във вр. с чл. 63в от ЗАНН, настоящият касационен състав на Административен съд – София - град

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 4288 от 28.11.2025 година, постановено по НАХД № 9071/2025 година по описа на Софийски районен съд, 96-ти състав.

ОСЪЖДА К. И. К., ЕГН [ЕГН] да заплати на Агенция "Пътна инфраструктура", юрисконсултско възнаграждение в размер на 66. 47 евро, равняващо се на 130. 00 /сто и тридесет/ лева.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: